

Q.N. 578.

16.

B. M.

CONTEMPTUS
IN
JULIANOS PROFESSORES

EDITVS,

IPSORUMQ; PROGRAMMATI

meris virulentis inuectivis, ac injuriosis, famam, &
existimationem VENERAN, MINISTER. TRI-
POLITANI lacescentibus, ac lædentibus
scatenti,

Ceu auctori FULMINI BRUTO, iterato
conatu à JULIANIS VEJOVIBVS conflato,
scevaq; manu, ex magnâ animi intemperie, & ipso-
rum impotentia, in Christi servos TRIPOLITA-
NOS vibrato; ast hâc vice eriam feliciter ab
ipsis eliso, ac in auras dispulso,
oppositus

A
MINISTERIO TRIPOLITANO
REGIOM: BORVSS.

Dornatum à Vener. Ministerio Tri-
politano Regiomont: Borussorum, prodiit
Scriptum Apologeticum, ante biennium fer-
mè, Programmati ab Academia Julià (ad-
versus Anticrisin, autoribus commemoratis
in Prussia editum) 7. April. A. 1649. publicè affixo, oppo-
situm. Et quia stilo Lycambeo, felleq; Viperino tincto,
atrocissimis injuriis, calumniis, virulentisq; invectivis, fa-
mam & existimationem Ministerii Tripolitani lædentibus,
ac incessantibus refertum ac *respersum* ab Helmstadianis,
extremam intemperiem, ac animi ipsorum impotentiam
arguens ac referens, editum est; Titulum *Fulminis Bruti*
meruit, cujus tamen ictum, scevâ manu in insontes Anti-
criseos autores, à Fulminatoribus Helmstadianis ejacula-
tum, illi feliciter eliserunt, ac scripto publico in auras dis-
ploserunt. Spes de cætero nobis erat, Auctores Pro-
grammatis, ceu Vejoves fulminatores, in se descensuros,
à libidine conviciandi, calumniandi, ac malitiosè innocen-
tes incessendi, sibi posthac temperaturos; contra verò
moderationi, quam Calixtus cum asseclis subindè jactat,
mansuetudini, ac humanitati operam navaturos esse. Ve-
rùm enim verò sufflaminavit, ac irritam planè reddidit
spem nostram Academicorù Julianorum inconsideratum,
& temerarium vitiligandi prolubium: quo inducti, crimi-
nis Calixtini complices sese reddere, Ministerium Tripo-
lita.

4
tanum in arenam provocare, ei bellum indicere, idq; ci-
tra ullam causam, & necessitatem, quam quidem quie-
scere, ac paci litare sibi volupe duxerunt. Cum verò Pro-
gramma CacAdemicorum Julianorū nil amplius sive novi,
sive solidi, lectu responsoq; aliquo dignum contineat; sed
priorem Coccysmum, prioresq; Calumnias, virulentas in-
vectivas, & alia id genus injuriola, usq; ad ravim regurgi-
tet, & ceu Crambem bis recoquat; non novo Responso
aliquo, sed CONTEMPTU DEBITO excipi meruit, idq; eò ma-
gis; quod omnia superiùs commemorata refellenda, an-
te hac sufficienter tum in Fulmine Bruto; tum in Anticrisi;
tum in Notis super proditorias literas Calixtinorum Re-
giomontanorum; tum in recens edito Responso, literis ge-
minis CacAdemicorum Julianorum, sub Titul: *Ubgend-
tigte Beantwortung A. 1651. Mens. Augusto, opposito,*
sufficienter diluta deprehendantur, ita ut novo labore mi-
nime opus, nec tempus pretiosum talibus Ineptiis impen-
dere operæ pretium videatur. Revocat sibi in memo-
riam Vener. Minist. Tripolitanum *Scipionis Africani* lauda-
bile exemplum. Is enim à *M. Nevio* Tribuno plebis fla-
gitiorum insimulatus, ac ideò conviciis oneratus, & pro-
scissus, magno animo contempsit conviciatoris & calum-
niatoris invectivas. Pauca siquidem præfatus, quæ digni-
tas vitæ suæ, atq; Gloria postulabat, sequentibus allocu-
tus est Quirites: *Censeo relinquamus, Quirites, Nebulonem:
hunc, eamusq; nunc protinus Jovi Optimo Max. gratulatum.*
Idem sibi repositum capiant CacAdemici Juliani: Cense-
mus, ô Arbitri, & æstimatores Virtutis justæ & æqui, relin-
quamus Calumniatores, ac Conviciatores Julianos, ea-
musq;

musq; nunc protinus DEO, ter Optimo Maximo gratula-
tum, in Templo innocentia, quod famam Minister. Tri-
politani arrodi quidem à Sycophantis Julianis permiserit,
non tamé libidini ipsorum, prout quidem voluerunt ac eis
constitutum fuerat, prorsus commaculandam, aut pedi-
bus conculcandam exposuerit, tradideritq;. Amplecti-
mur quoq; consilium à prudenti pectore profectum apud
Gell. L. 6. Noct. Attic. c. 11. *Non decertandum est convicio
cum malis, & inquinatissimis hominibus (Julianis) neq; in ma-
ledictis adversus impudentes, & improbos velitandum: quia
tantisper similis, & compar eorum fiet, dum paria, & consimi-
lia dices, atq; audies.* Id quod suo exemplo comprobatum
reddidit Metellus adversus Cn. Manlium Tribun. plebis, à
quo in concione apud populū lacesitus, jaectatusq; fuerat
dictis petulantibus: Pensetiam habemus consilium Phi-
losophorum Coryphæi, quod suppeditat Lib. 1. Topic c. 3.
& Lib. 3. de partibus animal. c. 3. *Stultum est, inquit, stul-
tas opiniones (stultas debacchationes, & invectivas) nimia dili-
gentia confutare.* Huc accedit Cypriani prudens Moni-
tum Epist. ad Demetian: *Verecundius, & melius sibi videri
Errantium (& malignorum) imperitiam (& conviciandi
prurium, ac prolubium) silentio spernere, quam loquendo
(aut scribendo) Dementium seu Vesanorum insaniam provo-
care.* Quapropter brevi saltem Responso, & hoc Fulmen
Brutum à Vejovibus Julianis iteratò conflatum, ac ipsorum
scevâ manu, in innocentes Tripolitanos vibratum, erit
elidendum, ac in auras displodendum.

In PRO OEMIO sigillant CacAdemici Juliani pallia,
Togas, hoc est habitum, seu vestitum Tripolitani Ministe-

rui, sub quo *Histrionicam* exercent, sub prætextu *causæ DEI* ac *Ecclesiæ*, in *DEVM* & *Ecclesiæ* ministros optimos, per *in-*
scitiam, per *animi improbitatem* injurii. At *reverentia*
 tali statui debita, Habitum gravem ab *Ecclesiæ Doctori-*
 bus exposcit, præscribente *Apostolo* 1. *Tim.* 3. *Tit.* e. 3.
 Quid verò cordati de *Theologorum Julianorum* Habitu
 sentiant, monitum est in *der Abgenötigten Beant-*
wortung respons. ad priores literas p. 33. § IV. *Dein-*
dè quòd non *Histrionicam* exercent, sed *causam DEI*, &
Ecclesiæ, non per *in-*scitiam, vel *animi improbitatem*; sed
 juxta præscriptum verbum *DEI*, exigente etiam officii, &
 conscientiæ dictamine, verè ac seridè agant, scriptis ali-
 quot probatum dedere: cujus patrociniū quoq; susce-
 père omnia fermè Collegia, & Ministeria, in universis
Ecclesiis Orthodoxis, intra & extra *Imperium Roman.* si-
 tis, quæ etiam in *Julianorum Matæologorum* attentata
Novaturientia, debitâ severitate animadvertunt, eaq;
 masculè oppugnant.

II. *Deindè fatentur Juliani Fulminatores communem consen-*
sum in vibrando, & ejaculando priori Fulmine suo Bruto.
Parcere hætenùs *Tipolitan.* Ministerium Corpori to-
 tius *Academiæ Juliz*, neq; omnibus *Profesforibus* ejus-
 dem, culpam designatæ malitiæ imputare voluit, spe indu-
 bitatâ hæc fretum, plerisq; *Profesforum*, præsertim *Jcto-*
rum, seu *Jurisprudentiæ*, ut & *Politices*, & *Ethices*, patra-
 tum tale *Theologorum* improbari, quo nomine excusati
 à nobis sunt, tum in *Anticrisi*; tum in *Notis* super *prodi-*
torias Literas Calixtinorum, tum insuper in *Fulmine Bru-*
to. Quia verò æquam, & benignam nostram interpreta-
 tionem,

7

tionem, & excusationem respuunt, ac in censum flagitio-
forum machinatorum, & vibratorum Fulminis Bruti refer-
ri malunt, laudem ejusmodi ipsis jam non invidebimus,
quam communem habent cum illis, qui de designatis flagi-
tiis gloriantur instar Sodomitarum Esai. c. 3. qualem glo-
riationem Apostolus exprobrat 1. Cor. 5. v. 6. *ὅτι κατὰ τὸ
κἀνχημα ὑμῶν.* *Es wer Ruhm ist nicht sein!* Et tanrò qui-
dem magis exprobrandum est, his CacAdemicis Julianis,
quòd à Calixto persuasi, cæco impetu ruere in Anticrisin
(ejusq; Autores) ausi sunt, quam tamen ipsi nec legerunt,
nec probè expenderunt, uti ipsimet turpitudinem suam
fassi sunt in literis, ad Serenisf. Electorem Brandenb. &c.
&c. &c. exaratis, vid. *die abgenöthigte Beantwortung/ Re-
sponso priore, part. posterior. p. 16. 17. 18.* Quid mora-
mur insuper Consensum JGtorum, Medicorum, & Philo-
sophorum cum Theolog. P. P. in primis D. Calixto? Sati-
us esset, sua illi agerent, de controversiis Theologicis, iisq;
Sublimioribus minùs solliciti. In quibus cum consensum
suum nobis volunt opponere, quis non spernat? Dole-
mus autem vicem laudatæ Academ. Juliæ, quod eò jam
prolapsa sit, ut omnes Profesores fœdos, & horrendos
Calixti errores adorent, atq; cum eo in eodem execrando
hæreseos sterquilinio toti hæreant. Frustrà ergò præten-
dunt *Pietatem*, pro quâ tuendâ, *Fulmen suum Brutum* non
ultra veri & recti limites vibratorum esse ajunt. Quod au-
tem & à pietate alienum, & ultra veri, rectiq; limites fa-
mosum Julianum Scriptum procurrerit, dicto loco proba-
tum est. Confer Judicia aliorum Theologorum, de hoc
Famoso Scripto, ac præ primis *Seren. Electoris Saxon.* in Lite-
ris

ris ad illustris. Duces Brunswicens. & Lüneburgens. exaratis, Item, *D. Hülfsmanni D. Hanekenij &c.* quæ producuntur in *der Abgenöthigtē Beantwortung Syllog. Apograph. & Breviar. Tertii Ordinis* p. 14. p. 223. Num. I. itē p. 229. Num. IV. Num. VI. p. 230. Num. VII. p. 231. Num. XIV. p. 241.

III.

Tertio palliare conantur patratum suum nefandum Juliani Cac Ademici *prætextu defectus aliorum mediiorum, per qua fama sua, juxta imaginationem ipsorum laesa, succurrendum fuisset.* Anne verò tale medium, licitum sit ac legitimum? negant nobiscum omnes pii, ac cordati d. l. qui omnes ad unum detestantur ejusmodi prurimum conviciandi, & calumniandi, indignum planè hominibus Christianis, nedùm Academicis Profesforibus, qui bono, ac laudabili exemplo præluere debent Juventuti, nec scandalum eidem dare, ac ad Similia patrata nefanda ipsam asvefacere, ac invitare.

IV.

Quarto impiè provocant ad Exempla Prophetarum, Apostolorum, & ipsius Christi, *qui quidē scapham scaphā vocitasse, ac enormes redarguisse deprehenduntur; ubi verò sive heterodoxos pertinaciter Errantes, sive à trāmite Legis Moralis divaricantes, conviciis talibus onerarūt? Sycophanta est, scelus est, Nequā est &c. hæc qui in publicum scripsit.* Talis Retorsio excedit limites in jure præscriptos, judice *Dn. D. Hülfsmann, supra cit. loco Num. I. p. 223.* Destituitur etiam praxi tum Prophetarum, tum ipsius Christi, tum etiam totius primitivæ Ecclesiæ, uti cordatè monet *Incomparabilis Heros Ser. Eleētor. Sax. in literis supra citatis p. 119 Welches in unsern Kirchen/da der Geist der Sanfftmuth/ Demuth/ und Gedult regieren solte unerhöret/ mit Schelo*

9
Schelmen und erzböserwichten umb sich zuwerffen/und man
andere Mittel hat/ da man zur Ungebähr angelassen/ sich
gebühlicher Weise zu retten.

Quintò id factum à se prætendunt CacAdemici Julia-
ni, quod vulgò omni licet, ex calumnia periclitaturo, Ast
pensi debuissent habere hi Homines effatum, & exem-
plum Apostoli 1. Cor. 8. v. 9. videte ne quomodo facultas
vestra illa offendiculo sit infirmus, & c. 9. v. 12. non usi sumus
potestate istâ, ne ἐγκοπὴν demus Evangelio Christi. Confer.
c. 6. prior. ad Corinth, v. 12. c. 10. v. 23. Omnia mihi licet, sed
non omnia conducunt: omnia mihi licent, sed non omnia adifi-
cant. (2) Tale patratum nefandum esse prorsus illicitum,
meri facti, non juris, uti paulò antè probatum est.

Sextò. quæ pro excusando Programmate priori re-
gerunt, patrocinandiq; studio in gratiam Collegarum,
Alumnorum, contra exclusionem ab Augustanâ Confes-
sione, ac contra insimulationem Atheismi repetunt, Sub-
junctâ pristinâ Retorsione; indigna sunt aliquo Respon-
so, ac maximâ ex parte diluta sunt, tum in *Fulmine Bruto*;
tum in *Anticrisi*; tum in postremo Scripto. Tit. Abgend-
tigte Beantwortung. Solummodò injurias, & convicia
CacAdemicis Julianis domum remittimus inq; sinum re-
ponimus.

Septimò tædiosus etiam CacAdemicorum Coccys-
mus est, quasi tota Julia (& non soli Theologi in eâ) in An-
ticrisi notata, ac Suspicionem heterodoxiæ rea gravata fue-
rit. Ad quam suprâ responsum est, ut & in der Abgend-
tigten Beantwortung/ usq; ad nauseam p 17. 18. 19. allatâ
distinctione inter totam Academiam, & Theologos in ea-

B

dem:

V.

VI.

VII.

10

dem: ad quam CacAdemici Juliani datâ operâ oculos claudunt, nec præ malitioso odio in Anticrisin, discrimen disertum legere, ac agnoscere possunt, voluntvè. Ideoq; Eos sinimus cæcutire, & vel nobis invitis audiant suspecti, heterodoxi, Athei, Samaritani, cum suo Calixto, & omnibus ipsius asseclis.

VIII.

Octavo de Ubiquitate Julianis exosâ, pluribus actum est in der Abgendsigten Beantwortung ad liter. Helmstad. p. 20. 21. seq. ibidemq; monitum, non ob solum dogma de Ubiquitate, suspectam à Theologis Helmstadiensibus modernis, redditam esse Juliam Academiam; sed ob plures alios Errores Calixtinos, quorum Catalogus alibi prolixior recensetur, ut & in Anticrisi. Sic quoq; in *Dialysi* Dn. D. Hülsmanni numerantur Errores 29: In Dn. D. Calovii Institutionibus 49. in ejusdem Apolog. ad Senat. Gedanens. circa omnes, & singulos Articulos A. C. in Dn. D. Menzeri literis, 10. ab Anno 1620. vid. die Abgendsigte Beantwortung p. 28. 29.

Undè simul patet, non primos esse Anticriseos auctores, qui plurium Errorum Calixtum cum Asseclis Julianis reos egerint; sed alios Theologos dudum, ante Ministerium Tripolitan. eo nomine ipsos redarguisse, uti probatum est, in der Abgendsigten Beantwortung p. 26. 27. 28. Ut mirari subeat impudentiam CacAdemicorum Juliano- rum, dùm vociferantur: *Quis illo nomine sive totam nostram Academiã, sive ejus Theologos, quasi divortinum facerent à Conf. Aug. tam sanctè à nobis, & Majoribus cultâ, traduxit ante hos Sycophantas, & si qui sunt fortè ejus generis alij? & quæ sequuntur.*

cibus, & libidinosis sordidisq; Hircis, quis facilè inficiari au-
sit? Nec etiam Regiomonti inveniuntur Lupanaria pu-
blica; investigavit tamen Latermannus, domicilia suspe-
cta in præurbis, ac Ea visitavit temporibus Nocturnis,
quo ipso habitatoribus in viciniâ dedit ansam ejus suspecta
actitata in omnibus ferè compitis distinctisq; judiciis cre-
pandi. Atq; hæc & similia sunt Bona Opera Helmstadi-
ensium ad salutem necessaria!

XI.

Vndecimò Crambem pristinam usq; ad nauseam, reco-
quunt Juliani, *de lasâ fama Illustris. Princip. Brunsvicens. &
Lüneburgens. ob reprehensionem Errorum Calixtinorum.* At
hæc calumnia, & malitiosa accusatio, depulsa esse depre-
henditur tum in Fulmine Bruto; tum in Notis super pro-
ditorias literas Calixtinorum Extraordinariorum Regio-
mont. p. 44. seq. in der *Abgenötigten Beantwortung* p. 57.
Hæc verò id solummodò monendum est, hoc artificium
hæc in parte Julianos didicisse à Jesuitis, qui Theologos
Orthodoxos apud Cæsaream Majest. & Imperii Ordines
criminis læsæ Majestatis postulare præterlapsis Annis au-
si fuère, quòd *Papam Roman. vocent Anti-Christum.* Parili
artificio utuntur Helmstadiani, ex Calixti instinctu, dum
criminis reos illos postulant, eoq; nomine apud Principes
Imperii accusant, qui Julianos Theologos Heterodoxias, ac
plurium Errorum reos agunt, adversusq; ipsos calamum
stringunt, ac si Nutricii Incluti Academiæ Juliæ, tali Elen-
cho per latus eorum petantur injuriaq; (imaginariâ opi-
nionem Calixtinorum, cum falsa dogmata redarguere non
sit injuria, sed veritatis, adversus Heterodidas alias susce-
pta, ex dictamine Conscientiæ & officii, defensio) in Eos
redun-

13

redundet. Uti verò in probatione accusationis suæ Jesuitæ succubuerunt, testantibus Scriptis, pro innocentia Theologorum Lutheranorum, etiam à doctissimis Politicis, & Jurisprudentiæ peritis, de hoc argumento pluribus editis: Ità irritò conatu, ac in vanum laborant Juliani, dum persuadere conantur Illustrissimis Capitibus, ac si ob redargutionem Errorum Calixtinorum injuriâ afficiantur. Cur non eadem Logicâ inferunt hi Homines tale quid de Calixto, & Hernejo, qui plura scripta Elenctica adversus Papisticam Religionem publicitè ediderunt. Ergonè injuria, ob illam Refutationem, redundabit in Principes plures Imperii, imò in ipsum Imperatorem Roman. ceu Religioni Romano-Catholicæ addictos? Calixtus quoq; Dn. D. Hülsmannum plurium Heterodoxiarum reum egit. Ergonè talis accusatio in Serenis. Elector. Saxon. ceu atrox injuria, redundat? Ut verò heic elumbem consequentiam sponte agnoscent: Ità suam pro tali necessum est habeant, ac imposterum ab ejusmodi brutâ illatione desistant. Vero simile autem minime est, quod simplicioribus persuadent Juliani, à Nemine hætenùs litem Helmstadianis Theologis fuisse ob plures Errores, quos ipsi fovent, motam vel intentatam. Falsum hoc esse paulò antè suprâ evictum est, tum ex Anticrisi; tum ex Fulmine Bruto; tum ex Notis super proditorias Literas Calixtinorum Regiomont.; tum insuper aus der Abgenötigten Verantwortung p. 18. 19. 20. p. 25. 26. 27. 28. &c. Huc etiam faciunt Censuræ Theologorum in Germaniâ, contra Errores Helmstadiensium Theologorum ad ornata, illos spargente Latermanno in Academ. Regiomont. Anno 1646.

14
XII. Duodecimò, quod *Buscherum* attinet, de *Eo*, ejusq; persecu-
tionibus, quas ex *Calixti* instinctu, usq; ad mortem, ob so-
lam accusationem *Heterodoxias Julianorum Theologo-*
rum, perpesus est, actum alibi prolixè fuit, in *Anticrisi*,
Fulmine Bruto. *Notis* ad liter. proditorias commemoratas,
in *der Abgenötigten Beantwortung* p. 67. 68. Actum ergò,
ad evitandum tædium, denuò agere nolumus.

XIII. *Decimotertiò*, declinare vel amoliri à se conantur cul-
pam illam, quòd *suffragis suis promoveant conatus Calvinia-*
norum, in tollendo discrimine inter *variata*, & *invariata*
Confess. A. quod etiam *Traçtatibus pacis Religionis Calviniani*,
ipsis auctoribus, inclusi sint. Quòd verò nequeant, constat
tùm ex *Anticrisi*, vid. *Apograph. Num. XXX.* tum *Fulmine*
Bruto; tum ex hisce hypothesibus *Calixtinis*, (1) *Calvini-*
anos fovere consensum cum *Lutheranis* in fundamento
fidei. (2) *Reformatos* non esse à fraternitate spirituali ex-
cludendos. (3) non esse damnandos, sed tolerandos,
imò esse bonos *Christianos*, imò *Catholicos Christianos* ha-
bendos. Plura vid. in *Respons. Dn. D. Hülsm.* contra Ju-
dicium *Calixti*, de componendis controversiis *Reforma-*
torum & Lutheranorum. (4.) Accedit *Relatio* ex loco,
tractatibus tunc sub incude ferventibus vicino, de interces-
sione Helmstadiensium, apud *Illustres Delegatos* pro recepti-
one *Reformatorum* in *Axiomata pacis Religionis*: quæ,
si opus fuerit, suo tempore in apricum, unà cum *Autore*,
protrahi poterit. Gradum jam sistunt, ac receptui canunt
Juliani: Atq; ità simul nobis ansam præscindunt pertexen-
dæ, ac reponendæ *ulterioris Responsionis*. Ex hæctenùs
verò *per textà*, & *ad umbilicum deducta*, *Innocentia Ven.*
Minist.

15

Minist. Tripolitani sole Meridiano clarior elucet: & merito sibi imperare Juliani Academici, studium moderationis, mansuetudinis, dilectionisq; Christianæ toties crepantes, nec convitiis, ac invektivis injuriosisq; id genus aliis ordinem Venerandum incessere, citra omnem culpam ipsis datam, debuissent. Quia verò omni officio, Christianâ vocatione, & professione digno, postposito, nec sibi ipsis, nec Servis Christi innocentibus parcere voluerunt, sibi ipsis imputent, quod **CONTEMPTUM JUSTUM AC DEBITUM** nostra ex parte adversus semet concitarint. Habeant simul hanc adjectam sibi disertam denunciationem: *Ministerium Tripolitan. Julianos Cac. Ademitos, nullo imposterum dignaturum esse, ad execrandas Criminationes, Responso.* Et jam tædet nos pugnx cum impuris, & Sordidis suis, & porcis inixæ, præsertim nullâ, vel certè perexigua morum, ac vitæ emendationis superstite Expectatione. Concludimus **CONTEMPTUM** huncce verbis B. Lutheri nostri, quibus simili in casu adversus hostes suos usus est, eorumq; insultus contemptim habuit An. 1524. qvalia nostra facere (Nemine Nobis vitiò vertente, uti confidenter speramus) placuit. (Es ist unter dem Nahmen der Glenden Universität zu N. N. (zu Zelmstadt) ein Zedel (Ein Programm) ausgegangen. Nun ist ihr Grund und Beweisung/ so gar über alle Masse toll/ und ungeschickt/ daß Ich sampt etlichen andern Verständigen nicht anders dachte/ solcher Zedel (solches Programm)/ were etwa von Ihrem Feinde/ Ihnen zu Spott/ und Schmach schimpfflich ertichtet Ich meine N. N. N. herten grobe Eitel/ und diese Wollberempte Universität solle sich an denselben gestossen haben; Aber ich.

an T. 1016

16

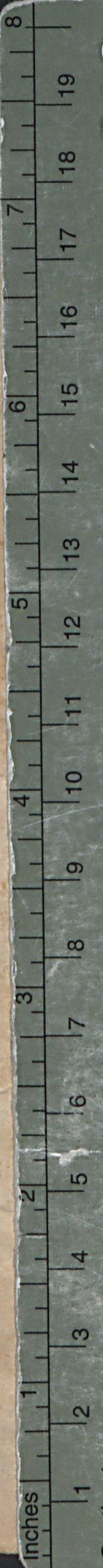
ich sehe daß einer wie der ander ist/ daß ich achte/ die Welt
 wil new werden: Man hat bishero die N. N. mit den Säu-
 wen gespottet. Tu hoff Ich/ wird es besser mit ihnen wer-
 den: denn dieser Zeddel (dieses Programm) trüget mich
 denn/ so düncket mich alle Säwe in N. N. sind in die be-
 rembte Hobe Schul gen Helmstatt gelauffen/ und Do-
 ctores, Magistri, und eitel berempfte Universität worden /
 daß hinführo keines bessern Verstandes daselbst zu hoffen
 ist. Erlöse/ und behüte Gott/ das gute Braunschw.
 und Lüneburgische Land für diesen Säwen/
 und blinden Sophisten.
 Amen!

X 3033318

Voff

B.I.G.

Black 3/Color White Magenta Red Yellow Cyan Blue

Farbkarte #13

B. M.

Π λ
1016

EMENTUS

ROFESSORES

TVS,

ROGRAMMATI

ac injuriosis, famam, &
AN. MINISTER. TRI-
tibus, ac lædentibus
nti,

I BRUTO, iterato

E JOVIBVS conflato,
nini intemperie, & ipso-
servos TRIPOLITA-
vice eriam feliciter ab
auras disploso,
ositus

RIPOLITANO

BORVSS.

BIOTHECA
ICAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)

12

